

El Congost

Redacció i Administració
Aving. Francesc Macià, 4

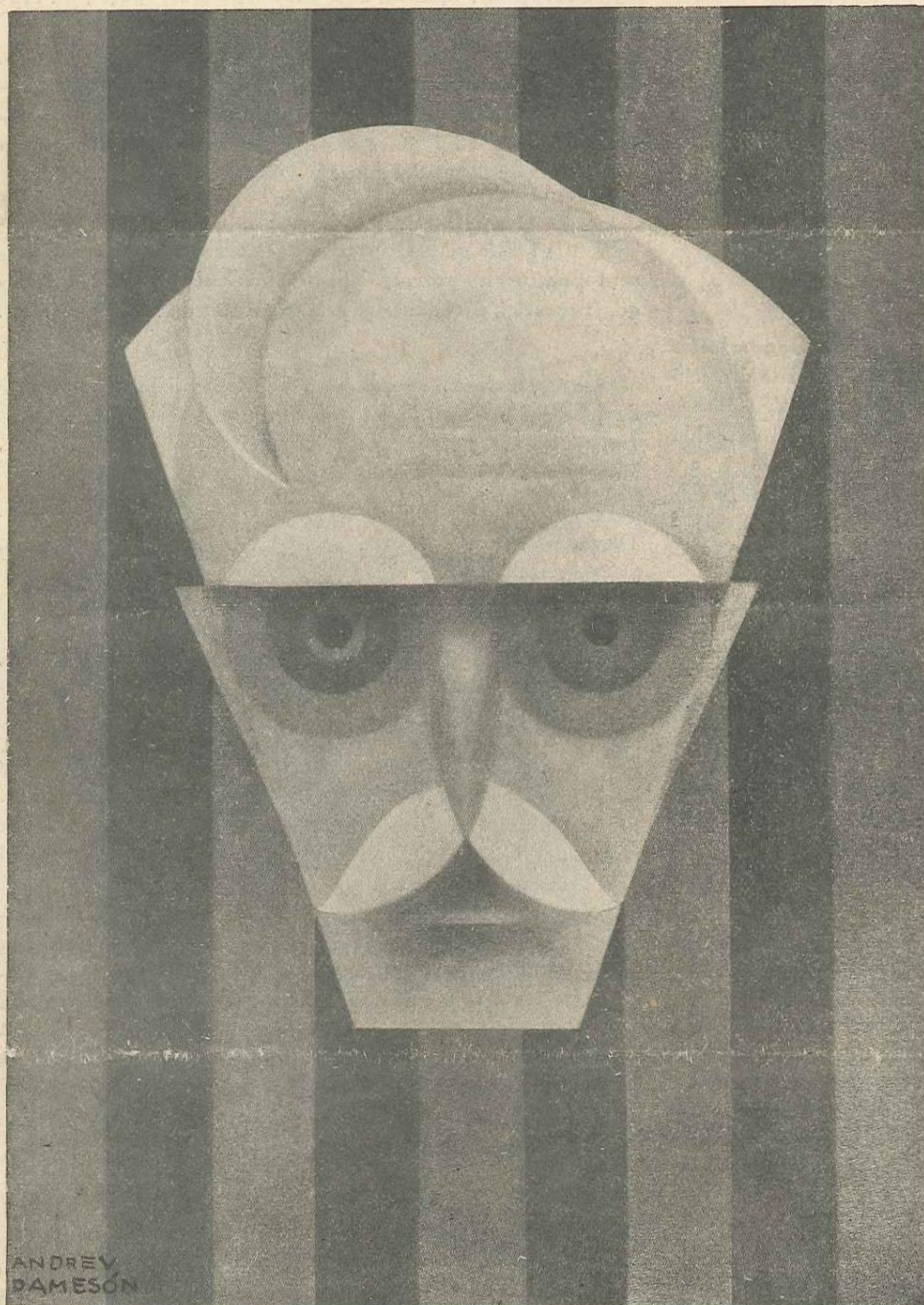
PUBLICACIÓ BI-MENSUAL

Any I

La Garriga, 12 març 1933

Núm. 2

Suscripció: Un any, 6 pts.
Número solt, 20 cèntims

Caricatura de l'Honorable President de Catalunya, Francesc Macià, amb la qual Andreu Damesón ha obtingut el primer premi del concurs internacional de caricatures celebrat a Nova York.

Homenatge merescut

Es amb una satisfacció ben sincera que reproduïm, en aquesta pàgina d'EL CONGOST, el retrat caricatura que ha valgut al nostre company Andreu Damesón el primer premi en el concurs internacional de caricatures que es celebrà a Nova York a finals de l'any passat.

Aquesta circumstància, que ha vingut a enrobustir la personalitat artística d'Andreu Damesón, hauria estat suficient per a dedicar-li l'homenatge de que darrerament ha estat objecte. L'afany de superació que ha estimulat constantment el nostre amic per a arribar a triomfar en el seu difícil art, ha trobat la compensació adequada amb ço que representa l'assoliment d'aquest premi que li ha estat adjudicat.

De la vàlua artística de les seves obres, n'han fet esment diversos crítics autoritzats, en diaris i revistes d'ací i especialment de l'estranger. Una de les definicions que creiem més justes de les diverses que s'han escrit de l'art d'Andreu Damesón, és la següent: "En les seves caricatures s'hi llegeix clarament el pensament intern i el ritme constant. Són caps vistos per dins. I, no obstant — i aquest és un gran triomf —, conserven els fils subtils que els uneixen a la realitat."

Es, doncs, un acte de justícia haver tributat a aquest fill de La Garriga l'homenatge que la nostra població li ha dedicat. Si en els nostres dies és molt corrent veure com es dediquen homenatges i rebudes entusiàstiques al primer campió de caramboles o de ball de resistència

que es presenta, molt més just és homenatjar els qui excel·leixen en una activitat noble de l'esperit i enalteixen amb llurs mèrits el prestigi de la terra on han nascut.

A les moltes adhesions que amb motiu de l'homenatge rebé Andreu Damesón, i que ell sap agrair intimament, ens plau d'ajuntar-hi la nostra, ben sincera, tot desitjant-li que el goig que li ha proporcionat el reconeixement de la seva personalitat artística pel nostre poble, sigui l'estímul més eficaç per a prosseguir la seva obra.

Notícies

Pocs anys s'han vist a La Garriga unes festes de Carnaval tan animades i tan plenes.

Al teatre «Círcol de Recreu» tingueren lloc selectes balls que es vegeren molt animats, tant de balladors com de públic. Durant una de les audicions de ball de nit, hom proce-
dí, tal com estava anunciat, a l'elecció de «Miss Garriga» que recaigué molt justament en la senyoreta Angelina Borrell, d'aquesta població.

A l'estatge del «Patronat Parroquial», diumenge els joves que formen la secció dramàtica de la F. J. C., posaren en escena la comèdia d'ambient xinès, «Ling-Fu», de la qual representació n'eixiren ben airosos.

Ompliren el programa dels demés dies amb selectes sessions de cinema i audicions de sardanes.

Al saló del teatre «La Alhambra» es celebraren selectes sessions de ball, començant els actes anunciats per la direcció d'aquell local amb la interpretació del típic Ball de Gitanes del Vallès a càrrec de la cobla de Santa Eulàlia i altra cobla local. Hi assistí nombrós públic.

La nit del dilluns tingué lloc l'anunciat ball «Concurs dels vestits de quatre pessetes» que havia despertat gran interès i curiositat. La sala d'espectacles de La Alhambra es vegé plena de gom a gom i el ball resultà verament esplèndid. Mai no hauríem sospitat que amb quatre pessetes escasses les noies poguessin fer tan goig. Cal, però, fer constar que hi contribuí notablement l'elegància i el gust refinat amb que sempre saben vestir-se.

Diumenge prop passat, els accionistes del Sindicat Agrícola local tingueren la reunió general reglamentària, a la qual assistiren en llur majoria.

Fou presentat i aprovat el balanç de l'exercici 1931-1932. Seguidament, el secretari-gerent, senyor Josep Girbau, després d'unes consideracions sobre la crisi general, i especialment en la ramaderia, malgrat la bona cullita obtinguda l'any passat, explica el perquè aquesta entitat no podia tenir un marge més gran de beneficis en les vendes, i exposà després l'orientació que es pensa seguir en la present anyada. Afirmà com cal un gran capital per a portar avant aquesta empresa, i recomana la puntualitat en els pagaments per a facilitar la tasca de la direcció.

A continuació foren repartits els dividendes entre els accionistes.

Avui, a tres quarts de dotze, a la Biblioteca Parroquial es celebrarà un acte de propaganda per a la pròxima tanda d'exercicis espirituals. Hi pendran part alguns oradors barcelonins.

Convalescent de la seva darrera malaltia, es troba en aquesta població el senyor Jaume Carner, ministre de finances del govern de la República.

Desitgem a l'il·lustre hoste un complet i prompte restabliment.

—També es troba entre nosaltres el senyor Pi i Sunyer, secretari de l'Ajuntament de Barcelona.

El conegut professor de psicologia experimental, pare Josep Puigdesens, donarà, a la Biblioteca Parroquial, un cicle de conferències científico-apologètiques, psr a homes.

La primera d'aquestes conferències tindrà lloc dimarts, dia 21 del present mes, de vuit a nou del vespre. Continuaran els altres dies de la setmana, al mateix local i hora, excepte els dies 25 i 26, que per ésser festius, es celebraran a dos quarts de dotze del matí.

En la sessió de l'Ajuntament celebrada el dia 8 del present mes, foren aprovats definitivament els pressupostos d'aquest exercici, nivellant-los a la quantitat de 99,793 pessetes.

El resum del moviment de la caixa municipal en el període de comprès entre els dies 1 al 8 de març és el següent:

Existència en caixa el dia 1	19,394'95 ptes.
Ingressos	6,183'27 »
Total.	25,578'22 ptes.
Despeses	16,333'19 ptes.
Existència en caixa el dia 8 de març.	9,245'03 ptes.

Preguem als nostres col·laboradors que els originals que tinguin a bé enviar-nos, vagin degudament signats.

La secció de teatre de les Filles de Maria es desplaçà, diumenge passat, a Taradell, amb l'objecte de representar, al teatre del Centre Catòlic d'aquella localitat, l'obra titulada «La Pubilla de Montalt».

No poguérem desplaçar-nos a Taradell per a veure l'actuació d'aquesta agrupació en aquell teatre. Servem, però, la bona impressió que treguérem de la representació que d'aquesta obra s'en féu al teatre del Patronat Parroquial el dia de la Festa de la Guardiola. Les senyoretes que la representaren saberen donar-hi—sempre naturalment dintre del més pur amateurisme—una interpretació justa, tant de dicció, com de gest i plasticitat, revelant una direcció competent i vestint l'obra amb tota propietat.

Durant el passat mes de febrer es registrà, en nostra població, el següent moviment demogràfic:

Naixements: Sebastià Ramisa Brotó, Josepa Rovira Argemí i Mercè Blancafort París.

Defuncions: Pere Figueras Torn, Josep Codinachs Codina, Tecla Morera Casamitjana, Francesca Calderé Bonet, Joaquim Font Torra i Ester Hernández Sánchez.

Farmàcia **Torrent** Perfumeria
Calàbria, 4 Telèfon 88

Confiteria i Pastisseria
MARIO VALLS
Centre, 7 Telèfon 67

Un acte memorable

L'elegant saló de festes del Casino «Cèntric Club», de la nostra vila, fou poc menys que insuficient per a encabir-hi la gran multitud d'admiradors i simpatitzants de l'obra artística d'Andreu Damesón, els quals, aplegats al voltant de la taula, mutuament agermanats per la simpatia personal de l'homenatjat, amb la íntima joia que reporta poder celebrar el triomf d'un garriguenc en tant difícil manifestació de l'art, donaren a Damesón la més sincera prova de com La Garriga l'aprecia i se sent orgullosa de nomenar-lo fill predilecte.

L'honorable President de la Generalitat, senyor Francesc Macià, volgué donar amb la seva presència, el màxim relleu a tan bella festa.

Començat l'acte, s'assegueren a la dreta del senyor Macià, l'homenatjat senyor Damesón amb el seu fill i a l'esquerra l'alcalde, senyor Lluís Vinyes, presidint la Corporació municipal.

Hom procedí tot seguit a donar lectura a nombroses adhesions que es reberen, de les quals poguérem pendre nota de les següents:

Del President del Parlament de Catalunya, senyor Companys; una molt expressiva del Conseller de Cultura, senyor Gassol; Esquerra Republicana de Catalunya, delegació de Caldes de Montbui; del secretari del senyor Macià, senyor Joan Alavedra; del senyor Ramon Biset, president del «Centre Catalanista Republicà», de La Garriga; Rd. M. Josep Vilar; Rd. Sr. Rector d'aquesta parròquia, Mn. Josep Turc, i les següents entitats locals:

Sindicat Agrícola de La Garriga; Patronat Parroquial; Federació de J. C.; Orfeó Garriguenc; Unió de Rabassaires; Societat coral L'Aliança; Centre Catalanista Republicà; Cèntric Club; Atracció de Forasters; Joventut d'Esquerra Republicana de Catalunya; Societat de Caçadors de La Garriga, Societat Protectora de l'Instrucció; Junta de la Caritat de La Garriga; Cooperativa «La Econòmica», i els periòdics «El Dia Gráfico», de Barcelona, i EL CONGOST.

Fou molt aplaudida la lectura d'una poesia dedicada a l'acte, original del poeta Salvador Perarnau, amb el qual l'homenatjat conrea antiga i ben arrelada amistat.

L'alcalde, senyor Vinyes, féu a continuació entrega de l'artístic pergami en nom de l'Ajuntament, al senyor Damesón. En mig de grans aplaudiments s'aixecà a parlar el senyor Macià, el qual enaltí l'obra artística de Damesón, presentant-lo com model de treball i sacrifici, glosant la força d'expressió que traspua de les seves obres i que revela la forta personalitat artística d'en Damesón, ja definitivament consagrada pel públic.

Acabat el bell parlament del senyor Macià, el qual sentim molt no poder-ne transcriure íntegrament el seu text, l'homenatjat, visiblement emocionat, agraí amb paraules càlides i sinceres, aquella mostra d'apreci del poble que l'ha vist néixer i créixer i formar-se en la seva vida artística. Tingué mots de fonda gratitud per aquells senyors ja traspassats que en vida formaren part d'aquella Junta del «Cèntric Club» que tant l'ajudà en l'espínós començ de la seva carrera.

El senyor Macià abraçà efusivament el senyor Damesón, donant per acabat l'acte del qual hom n'eixí verament complagut.

J. O.

Cartes al poble

II

Molts dels teus mals vénen de la teva inclinació a reverenciar les coses abans de comprendre-les. Per res del món vols que es dubti del teu patriotisme, i quan arriba el cas de demostrar que no et falta fas qualsevol atzagaiada, inclús la del suïcidi. Crides, prens el fusell, i en el paroxisme del furor, atropelles i arrases tot el que se't posa al davant. Tal superioritat et reconec sobre el salvatge. Ell, no pot, en un dia, avançar fins a la civilització; tú, quan te plau, ets amo de retrocedir fins al salvatgisme. Però a mi m'encantaria que parlessis de patriotisme sense ofuscar-te, i que ho evidenciessis sens gestos que igualment s'observen en un gorila irritat.

No hi ha perquè dubtar-ne del teu patriotisme. Es una de les teves butxaques. L'important és saber què hi portes dintre d'ella. Totes les paraules són el mateix: un buit. Repara bé el que tú poses en elles.

M'atreviria a dir que poques vegades t'has posat a esbrinar què és patriotisme. Saps que és quelcom que deus haver de posseir; arriba un dia en que es discuteix si tens patriotisme; aquest dia t'enfades molt i, per unes paraules més o menys, et tornes boig.

No hi ha cavallers méé disposats a defensar el seu honor a cops de sabre que els que no són cavallers ni tenen honor.

¿Per què, si el patriotisme és una virtut, ha d'apartar-se de les altres virtuts? ¿Per què ha d'estar en pugna amb quelcom que sigui bo?

Regeix-te per aquest bon sentit teu; deixa que et diguin ase; però busca un patriotisme que tú l'entenguis i practica'l planament, a la teva manera. Si els prínceps, magnats i parladors desitgen gastar una altra mena de patriotisme, que ells corrin amb les despeses.

Perquè un és l'amor, un és el cor, i un és el bé. Comença per ésser honrat i treballador: governa la teva llar amb l'exemple de les teves pròpies accions i amb dolça rectitud; entrega noblement al pervindre les energies del teu cos i de la teva ànima i seràs un gran patriota.

Si vols conèixer a d'altres patriotes grans, mira els homes que treballen callats en els tallers i en els camps, i en tot lloc de labor honesta. El que trenca la terra amb la seva arada; el que aixeca una muralla, maó sobre maó; els qui estenen un rail, amb dolor de cintura: aquests, en el seu silenci, diuen gran bé de la pàtria i en silenci l'engrandeixen cada minut amb llur esforç. Tot allò que enorgulleix la pàtria, ho varen fer aquests que treballen callats. Callats per la vanitat i la mentida.

Quan vegis un home nascut en la teva terra que és gandul, que defrauda la comunitat o que la prostitueix amb les seves ficcions, negasli pàtria, nega-li el patriotisme. I a l'estranger sobri, veridic i honrat, que fa la seva obra a consciència, per humil que ella sigui, i cobra i paga amb equitat, i estima el bé i la justícia, considera'l ciutadà com tú i anhela que la nació s'ompli d'aquests homes.

No creguis que estima la seva llar el que conspira contra la pau i el bé de les altres llars. No creguis que estima la seva pàtria el que emmetzina l'aire amb el seu alè d'odi a l'estranger. Del qui digui un discurs altisonant en elogi de la pàtria, és necessari que en coneguis els costums per saber si estima. Allunya't depressa dels que gasten el temps en repetir que són patriotes, i viuen del patriotisme dels altres.

Si consideres l'individu com un punt i, servint-te d'aquest

Farmàcia-Perfumeria FERRANDIS
MEDICAMENTS PURS :: FOTOGRAFIA
ANALISIS :: ESPECÍFICS

EL CONGOST
es ven en el quiosc de l'estació del ferro-carril, al carrer dels Banys, a l'Estant de Joaquim Cuspinera, i a tots els estancs de la nostra vila

LA NOSTRA

Nostra història

El rei Martí als banys de La Garriga

I

Fa temps que a les hores de lleure, furant pels arxius de Barcelona, vaig copiant els documents que fan referència a La Garriga amb l'objectiu final de fer un altre dia una monografia de la nostra població. En presentar-se'm prematurament l'avinentsa de publicar-la, he de limitar-me a relatar un fet extraordinari de l'història garriguenca que tingué lloc al primer any de la quinzena centúria: l'estada del rei Martí I l'humà a La Garriga. En torn d'aquest fet, centre i gairebé única matèria d'aquest treball, giren les referències de data anterior o posterior que serveixen per a situar-lo o per arrodonir la narració, la qual, gràcies a l'abundós material existent, podrà ésser ben minuciosa. Treta la preliminar exposició dels fets del rei i del seu caràcter, en la que segueixo els moderns autors, en la resta em valdré quasi exclusivament dels tresors manuscrits, inèdits en sa major part, que ens deixaren els mateixos que visqueren aquells dies. En els treballs dels historiadors—encara que aquest no tingui la pretensió d'ésser-ho, car és solament el d'un «amateur»—els documents formen la part principal, l'ànima, car tot el que ens conten, ells ho han vist i en són eloqüent testimoni.

Calcant unes paraules del senyor Josep M.ª Roca diré que algú, potser, preferiria l'extracte dels documents als documents mateixos, però m'ha semblat millor conservar l'integritat de la majoria d'ells, tal i com estan en els registres i capses dels arxius, car així tenen regust d'època, i llegint-los, malgrat sia una tasca feixuga, es respira el mateix ambient que ells han respirat i les idees que estotgen no queden despullades del lèxic i la sintaxi que les agencen i enriqueixen: a l'ensems constitueixen una deu inestroncable de pura i santa catalanitat.

Al través d'aquells traços, més permanents que els autors llurs, hom veu alçar-se majestuosa la figura del rei Martí; sent l'alè de la seva vida; participa de les seves preocupacions; s'adona del seu govern paternal; reconstrueix escenes íntimes o cortisanes; percep la vida del poble; veu de bell nou La Garriga tal com fou, treta la crosta ulterior que ens la mostra tota una altra... En diferents paraules: són el reflexe dels bells temps de la vellúria de nostra beneïda terra, tan diferents dels d'ara, que ens semblen d'un món de fades, malgrat llur actualitat.

Tot el treball es reduirà, doncs, a ésser una relació històrica del que anà esdevenint, dia per dia, o més exacte: el dia-ri del rei Martí durant l'abril i el maig de l'any 1400.

JOSEP MAURÍ SERRA

Venjança consumada

Fa poc, en una sala d'exposicions de Barcelona, contemplàvem, amb un company, una magnífica col·lecció de teles del meu amic, del nostre amic, el gran paisatgista traspasat, Enric Galwey.

Vaig pendre, de la taula central, un catàleg de l'exposició. No perquè em calgués esbrinar d'on eren aquelles siluetes de muntanyes i cingles o aquells boscos d'alzines majestàtiques o aquell campanar que, en més d'una tela, emergia d'un clap de teulades llunyanes i es perfilava davant del cel verd de la vesprada; vaig pendre'l pel gaudi de poder llegir repetidament, vora la numeració de les obres, el nom del meu poble. I em semblava que els desconeguts visitants de l'exposició havien d'endevinar la satisfacció amb que jo anava mostrant al meu acompanyant aquell bé de Deu de trossos d'un paisatge que en puc dir «el meu» perquè és el teló de fons que ha decorat les escenes de la meua vida.

I, tot d'una, em vingueren a la memòria unes paraules que, anys enrera, digué a tall de definició i amb aquell èmfasi llepissós que s'havia estudiat, l'eclipsat «glosador» Eugeni D'Ors. En una reunió a la seva cel·la d'estudi, algú li preguntà si li agradava el paisatge de La Garriga i etzivà aquesta resposta: «La Garriga no té paisatge». La frase sentenciosa em revoltà; era, però, inútil discutir i pretendre una rectificació del Mestre davant del grup d'admiradors que presidia imperialment. D'altra banda, m'havia acostumat a sentir-li dir atzagaiades com les que, referent a la música i els compositors, havia pronunciat el Xenius i vaig optar pel silenci.

Seria, però, insincer si no confessés que aquella afirmació va desvetllar en el meu interior un apetit de venjança; venjança que no sabia com ni quan podria satisfer, però que, un dia o altre, hauria d'ésser consumada.

I vegeu com el dia de justícia arribà. Va ésser aquest dia que, en l'exposició del genial pintor de boscos i de núvols, del meu amic, del nostre plorat Galwey, prenent el catàleg de les obres exposades mentre els visitants desconeguts s'embadalien amb la sumptuositat de les alzines garriganes i la fantasia del nostre cel policromat per la posta, vaig poder anar llegint, més i més vegades, vora els noms d'indrets tan acreditats per la bellesa del paisatge, com Olot i Mallorca, el nom del meu poble: La Garriga.

M. B.

punt com centre, fas quatre circumferències concèntriques, tindràs ben representades, en el cercle més petit, la família, i en els altres, majors cada vegada, la pàtria, la humanitat, la vida de l'esperit. Observa com es contenen i afiancen unes circumferències amb les altres, sense oposar-se en cap punt, com parts de quelcom únic i harmònic, que és la gradual evolució vers el perfeccionament.

El sa egoisme individual, no envaeix el cercle de la llar; li serveix de centre; el de la llar no topa amb les idees i sentiments que s'agiten en el cercle del patriotisme; el culte de la pàtria, no exclou de cap manera la fraternal solidaritat humana, i res de les zones d'aquest món desfà l'amplíssim cercle de les aspiracions espirituals.

Tan vertadera és aquesta demostració, que ella t'orientarà en totes les situacions de la vida.

Bo és el teu amor a la pell; bo el seu lligam a la llar i bona la teua moral. ¿T'obliga, el patriotisme, a veure't iniquament despullat del fruit del teu treball? ¿A abandonar la família? ¿A robar, incendiar i assassinar? Detura'l, aquest patriotisme, que no és el teu: és el d'aquells altres». Doncs, que ells s'el costegin.

El veritable patriotisme no és el que t'empeteix i et converteix alternativament en esclau o en bandit.

El verdader patriotisme és treball i és amor: és el cor en pau i la consciència neta.

JOAN CONGOST

REVISTA

A ma pàtria

Adéu-siau, turons, per sempre adéu-siau,
o serres desiguals, que, allí en la pàtria mia,
dels núvols e del cel de lluny us distingia,
per lo repòs etern, per lo color més blau!
Adéu, tu, vell Montseny, que, des ton alt palau,
com guàrdia vigilant cobert de boira e neu,
guaïtes per un forat la tomba del Jueu,
e al mig del mar immens la mallorquina nau!

Jo ton superbe front coneixia llavors,
com conèixer pogués lo front de mos parents;
coneixia també lo so de tos torrents,
com la veu de ma mare o de mon fill los plors.
Mes, arrencat després per fats perseguidors,
ja no conec ni sent com en millors vegades;
així d'arbre emigrat a terres apartades,
son gust perden los fruits e son perfum les flors.

¿Què val que m'hagi tret una enganyosa sort
a veure de més prop les torres de Castella,
si el cant del trobador no sent la mia orella,
ni desperta en mon pit un generós record?
En va a mon dolç país en ales jo em transport,
e veig del Llobregat la platja serpentina,
que, fora de cantar en llengua llemosina,
no em queda més plaer, no tinc altre conhort.

Plau-me encara parlar la llengua d'aquells savis,
que ompliren l'univers de llurs costums e lleis,
la llengua d'aquells forts que acataren los reis,
defengueren llurs drets, venjaren llurs agravis.
Muirà, muirà l'ingrat que, al sonar en sos llavis
per estranya regió l'accent natiu, no plora,
que, al pensar en sos llars, no es consum ni s'enyora,
ni cull del mur sagrat les lires dels seus avis.

En llemosí sonà lo meu primer vagit,
quan del mugró matern la dolça llet bevia,
en llemosí al Senyor pregava cada nit,
e càntics llemosins somiava cada dia
Si, quan me trobo sol, parlo amb mon esperit
en llemosí li parl', que llengua altra no sent
e ma boca llavors no sap mentir ni ment,
puix surten mes raons del centre de mon pit.

Ix, doncs, per expressar l'afecte més sagrat
que puga d'home en cor gravar la mà del cel,
o llengua a mos sentits més dolça que la mel,
que em tornes les virtuts de ma innocent edat.
Ix, e crida pel món que mai mon cor ingrati
cessarà de cantar de mon patró la glòria;
e passi per ta veu son nom e sa memòria
als propis, als estranys, a la posteritat.

COL·LABORACIÓ FEMENINA

Espurnes

Algú ha dit que els pins són les arpes del vent.
I ben cert que hom diria que aquells brins,
tal com les cordes d'una arpa suavíssima,
vibren dins el silenci del bosc d'una faisó encisa-
dora.

Déu ha donat al nostre poble abundor de pins
flairosos i tots hem fruit quelcom dessota llurs
branques. No us hi haveu fixat mai, quan el silenci
és profund, en la cançó del vent, amb les seves ar-
pes discretíssimament flonges i afinades? Que n'és
de bella! Sentireu que comença plàcida i allargaça-
da com un himne gregorià, per esdevenir forta i
impetuosa com un cant de guerra i fondre's des-
prés, amb dolceses d'una estrofa amorosa. I reco-
mença una i mil voltes i una i mil voltes s'esmuny
muntanya avall entre les branques sempre verdo-
ses de la pineda que es van ondulant al seu pas.

Si us plau la cançó del vent i la de les seves ar-
pes, aneu al bosc; resteu-hi llarga estona. Cada dia
hi descobrireu nous matisos, noves estrofes, nous
acords.

A.

Instantànies

¿Heu vist com són florits els ametllers? Sem-
blen un estol de banderes blanques de pau en mig
la quietud dels camps adormits.

Els arbres molls de la pluja, aixequen llurs
branques ertes al cel. Són braços adolorits que im-
ploren la Primavera i esperen resignats la suau
carícia del sol.

Groc pàl·lid de les mimoses, que juga amb el
morat dels violers. Flors íntimes de l'hivern que
fina. Preludi del bon temps que vé.

E s p o r t s

Les grans figures de l'esport

Amb molt poc entusiasme la premsa estrangera donava compte, dies enrera, del nomenament com a professor de natació a la Piscina Municipal de Goteborg del famós campió suec Arne Borg, el qual durant una llarga sèrie d'anys fou un veritable as de la natació esportiva i acumulà victòries i rècords en el curs de les nombroses tournèes que efectuà per tot el món.

Aquest nomenament, vingut després de la desastrosa tournèe d'exhibicions que Arne Borg fa unes setmanes efectuà per Austria i Hongria i que en el curs de les quals palesà la seva franca devallada, representa la retirada definitiva de l'home que durant tants anys s'imposà com el millor nedador del món i que segurament d'aquí a pocs mesos en els medis esportius serà poc menys que conegut i oblidat. La brillantíssima carrera d'Arne Borg és digne d'ésser coneguda i repetida una vegada més abans que el nom del seu gloriós realitzador s'esborri definitivament de la memòria del seus nombrosos admiradors.

Fou l'any 1920, en els Jocs Olímpics d'Anvers quan Arne Borg, que comptava llavors 19 anys —car és nat en 1901— efectuà el seu modest debut en competicions internacionals.

Deficientment entrenat i sense gran estil s'arreglerà en els 1,500 metres, on, més que la seva qualitat, el seu coratge, li permeté classificar-se per a les semifinals en les quals sucumbí darrera els tres americans Norman Ros, Kaele i Boldeu. Aquesta participació en els Jocs Olímpics i la neta desfeta que experimentà, foren lliçons molt profitoses per a Arne Borg, el qual es lliurà a un rigorós entrenament que li donà com a resultat victòries ressonants en la següent temporada.

L'any 1922 ja s'afermà de manera definitiva, apuntant-se al seu actiu a Stocolm els primers rècords del món. Durant set anys, Arne Borg lluità amb gran entusiasme contra els rècords, embutxacant-se en aquest període de temps 31 rècords mundials, performance que no té parí en el palmarès dels rècords del món.

Dissortat en els Jocs Olímpics de 1924, a París, on es classificà en quart lloc dels 100 metres i segon dels 400 i 1,500 metres, conegué segurament sa millor forma a l'any 1927, en el segon campionat d'Europa, disputat a Bolonya, en el curs del qual s'emportà els tres títols d'estil lliure: 100 metres, 400 metres i 1,500 metres, i s'imposà en aquesta competició amb el millor jugador de l'equip suec de water-polo.

Fou durant l'esmentat campionat, quan Arne Borg assolí el seu meravellós rècord mundial dels 1,500 en 19 m. 2/10, performance que boca-badà tots els que en foren testimonis, i que fins als darrers Jocs de Los Angeles, es tingué com inaccessible. Les olimpíades de 1928 a Amsterdam foren menys glorioses que el que hom desitjava per al famós campió suec, ja que després d'haver guanyat

amb la més gran facilitat la prova dels 1,500 metres, fou batut davant l'astorament general en la final dels 1,000 m. per l'argentí Larrilla i l'australià Charlton. Les múltiples victòries d'Arne Borg li valgueren fama mundial, de la qual sapigué treure gran profit en les moltes tournèes que realitzà per tot el món.

Arne Borg s'exhibí indistintament a tots els països en els quals es fa honor a la natació, i s'apunà ressonants victòries tant al Nord Amèrica, com a Austràlia i al Japó.

Sol·licitat, afalagat i aplaudit, Arne Borg visqué de la natació durant molts anys, i sapigué aprofitar-se de la seva popularitat, fins que de retorn d'una excursió realitzada per Hongria, Alemanya i França, fou classificat professional per la Federació Internacional de Natació.

I aquí s'inicià la devallada en la carrera esportiva d'aquest gran nedador, que castigat pels anys, intentà vanament reeixir en diverses competicions que li feren sentir les amargors de la desfeta.

Durant la darrera temporada d'estiu a Suècia, trobant-se Arne Borg en precària situació econòmica, muntà una veritable *troupe* de nedadors que s'exhibí amb ben poc èxit a Suècia.

El càrrec que li ha estat confiat a la piscina Municipal de Goteborg assegura el seu esdevenidor i posà fi a la seva popularitat i a la seva glòria esportiva.

El gran campió suec restarà grabat a la memòria de tots els que el conegueren com el prototipus del nedador inlassable. Arne Borg adorà l'esforç per l'esforç; es complagué en la lluita, acceptant totes les competicions i lliurant-s'hi a tota hora amb una voluntat i coratge, que provocaren l'entusiasme i l'admiració.

Jamai fadigat, es confiava a ell sol tot un programa; es té record d'una vetllada organitzada per la Libeloule a la piscina Château-Londoni a París, en el curs de la qual Arne Borg, amb la col·laboració del seu germà Ake, també nedador excel·lent, asseguraren enterament el programa-proves en línia, relleus, handicap, water-polo i salts.

Arne Borg fou, a dir veritat, el primer nedador que no s'especialitzà per una distància determinada, i acredità la seva gran classe, així en l'esprint com en mig fons. El seu estil curt, enèrgic i voluntari, fou el digne precursor en tant que rapidesa d'atac, de l'estil japonès.

Així, pintada a grans trets la carrera d'Arne Borg, com la seva modesta retirada, haurà d'ésser una gran lliçó per als nostres campions a l'ensem que demostrar-los-hi com és de fugissera la glòria esportiva, per gran que hagi estat llur esplendor. (*Sic transit gloria mundi*.) Així passa la glòria del món! Joves esportius no ho oblideu!

(De «Le Miroir des Sports».)

Noticiari

—Diumenge passat el primer equip local va desplaçar-se a Torelló per a jugar amb l'equip d'aquella població. El resultat del partit va ésser de 2 a 1 favorable als nostres a la primera part de joc, car aquest hagué d'ésser suspès per causa de la pluja.

—Avui tindrà lloc en el nostre camp d'Esports un interessant partit de futbol entre els equips Agrupació F. J. C. de Mataró i sel·lecció local.

Imp. Garrell: Clavé, 25: Telèfon 23: Granollers

Fofografia Montaner

Sant Francesc, 1

Confiteria Sitjes

Xampanyes i Vins de marca

Afaiti's millor...

*i sense haver de sofrir les molèsties
i el mal efecte d'irritacions a la pell*

Sovint es dóna la culpa al tall de la fulla i no
es té en compte la qualitat del sabó, que és
allò que més influeix.

La Barra de sabó d'afaitar BLANCAFLOR

és la més perfecte

Ho diuen tots els nostres clients i ho dirà vostè quan el provi

Demaneu sempre!

Exigiu sempre!

BLANCAFLOR

ELABORAT AMB AIGÜES DE LA GARRIGA

EL CONGOST

Tarifa d'Anuncis

per cada inserció

1 pàgina 15 ptes.

1/2 » 8 »

1/4 » 5 »

1/8 » 3 »

Avisos intercalats . . . 1 »

Descomptes

6 insercions. 10 %

12 » 15 »

24 » 20 »

**No hi va comprès el preu de
subscripció**

Garatge Dalmau

Autos de Lloguer / Taller de Reparacions

* Perruqueria
per a Senyores

JANET

Oliveres, 5
LA GARRIGA

PETIT SIGLE

Merceria : Confeccions : Gèneres fins

Confiteria: Pastisseria: Comestibles fins

A. Arisó i Carreras

Centre, 45 : LA GARRIGA Sucursal: Centre, 3

Barberia
Casa Jaume

Saló per a Senyors
Saló permanent per a senyores
a càrrec d'un expert oficial

Plaça, 9, baixos : LA GARRIGA : Teléfon 84

Merceria i Confeccions
Genís

Garriga
Sta. Isabel, 4 : La Garriga

XAMPANY CASTELLBLANC

**Caves a
Sant Saderní d'Anoia**

Representant
Frederic Callís
Agent de Comerç col·legiat
LA GARRIGA

Granja Rosanes

:: de La Garriga ::

**Venda de llet
i els seus derivats**

Carrer Clarís, 19
BARCELONA

**Peix Fresc
Bacallà**

Vicents Reig

Carrer dels Banys, 50
LA GARRIGA

**Cereals : Farratges : Adobs
Patates per a la sembra
Barrau i C.^a**

X. Albó Molins

Sucursals:

**Coll de Vic - Balenyà
Passeig Macià, 51 - VIC
Telèfon 56**